

muner giver ud, ligesom ogsaa de, der nyder Hjælpen, vilde kunne faa mere end under den nuværende Ordning. Med disse Ord anbefaler jeg denne Sag til velvillig Overvejelse.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg bringer samtlige ærede Talere min Tak for den Velvillie, hvormed de har omtalt det foreliggende Lovforslag. Det giver mig Haab om, at der vil være ikke ringe Udsigt til at faa de deri foreslaaede Forbedringer — som efter min Mening er, om ikke store, saa dog af nogen Betydning — af den gældende Lov gennemførte i denne Rigsdagssamling.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen), der først havde Ordet, ansaa i al Almindelighed samtlige de foreslaaede Forandringer for Forbedringer, om end enkelte af de i Folketinget vedtagne Ændringer efter det ærede Medlems Mening enten ikke var paakrævede eller endog var Forringelser. Det ærede Medlem henviste i saa Henseende navnlig til, at man i Folketinget havde udstemt Bestemmelsen i § 2 om, at der ikke uden Amtsråadets Samtykke kan ydes mere af Kommunens Kasse end et Beløb svarende til 30 Øre pr. Indbygger. Det ærede Medlem fandt, at der ikke var nogen Grund til at stryge denne Bestemmelse. Jeg har allerede haft Lejlighed til at sige, at jeg i og for sig ikke anser Bestemmelsen for at have nogen større Betydning, at jeg derfor ikke havde strøget den i det af mig forelagte Lovforslag, men paa den anden Side tillagde jeg den heller ikke saa stor Vægt, at jeg mente at burde modsætte mig, at man i Folketinget indtog det samme Standpunkt, som da man havde det tilsvarende Lovforslag til Behandling. Men jeg er for Resten enig med det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) i, at det er en Forandring, der retteligt hører hjemme ved en Forandring i Landkommunalloven, og det er for mig ikke uden Interesse, at netop det ærede Medlem i saa Henseende henviser til en Revision af Landkommunalloven — jeg forstaa specielt de Bestemmelser, der vedrører Amtsråadets Tilsyn med Sogneraadene. Jeg kan i saa Henseende minde om, at der paa Sogneraadforeningernes sidste Delegeretmøde, der afholdtes i Aarhus, meget stærkt, for Resten af en politisk Meningsfælle af det ærede Medlem, blev fremhævet det ønskelige i at komme bort fra den nugældende Landkommunallovs paa mange Omraader, det indrømmer ogsaa jeg, meningsløse Bestemmelser om alt det,

Sogneraadene skal indhente Samtykke til hos Amtsrådet. Der er altsaa ogsaa fra, jeg maa vel sige, mest kompetent og sagkyndig Side, nemlig fra Sogneraadforeningerne, rettet Henvendelse til Ministeriet om at tage Spørgsmaalet om en Revision af Landkommunalloven op til Overvejelse, og dette, at det ærede Medlem nu ogsaa kommer med en Henstilling i saa Henseende, vil selvfølgelig yderligere foranledige, at dette Spørgsmaal bliver taget op af Ministeriet. Men netop under Hensyn hertil turde jeg maaske forvente, at man heller ikke vil lægge større Vægt paa, om denne Bestemmelse om de 30 Øre findes her eller ikke. Hvis man med mig og det ærede Medlem er enig i, at en Bestemmelse som den nævnte i Virkeligheden retteligt hører hjemme i Landkommunalloven, er der egentlig ingen Anledning til at sætte den ind her, saa meget mindre som der, som sagt, ikke har vist sig at være Vanskeligheder, af nogen nævneværdig Art i hvert Fald, ved at have Bestemmelsen, som vi har haft den i de 5 Aar, der er gaaede.

Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem gik ud fra, at Forslaget til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd vil blive fremmet, om end maaske med nogle Forandringer — det er jeg selvfølgelig villig til at forhandle om. Jeg haaber altsaa paa, at der heller ikke skal komme Vanskeligheder ved den af mig nævnte Sammenkoblingsparagraf, for hvilken jeg, som sagt, heller ikke har nogen større Sympati.

Det ærede Medlem gjorde til Slutning en Bemærkning om en mere planmæssig samlet Overvejelse af de Principper, som bør ligge til Grund for Forsørgelseslovgivningen. Jeg forstod, at det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) var inde paa det samme Spørgsmaal, og skal derfor gøre et Par Bemærkninger derom til Slutning.

I Anledning af en Bemærkning af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) om, at Rigsdagen snarere vilde være villig til at honorere Kravet om forhøjet Statstilskud, naar Bestemmelsen om de 30 Øres Maksimum blev staaende i § 2, maa jeg maaske sige, at i alt Fald for Tiden har jeg intet Ønske om at imødekomme de Krav, som jeg jo nok ved er fremme, om, at Staten skulde refundere Kommunerne den fulde Trediedel af Beløbet, fordi jeg har Følelsen af, at der deri vilde ligge en stor Fristelse til at komme bort fra det, der er, og fremdeles bør være Grundprincippet i Hjelpekasseloven, nemlig at det